Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

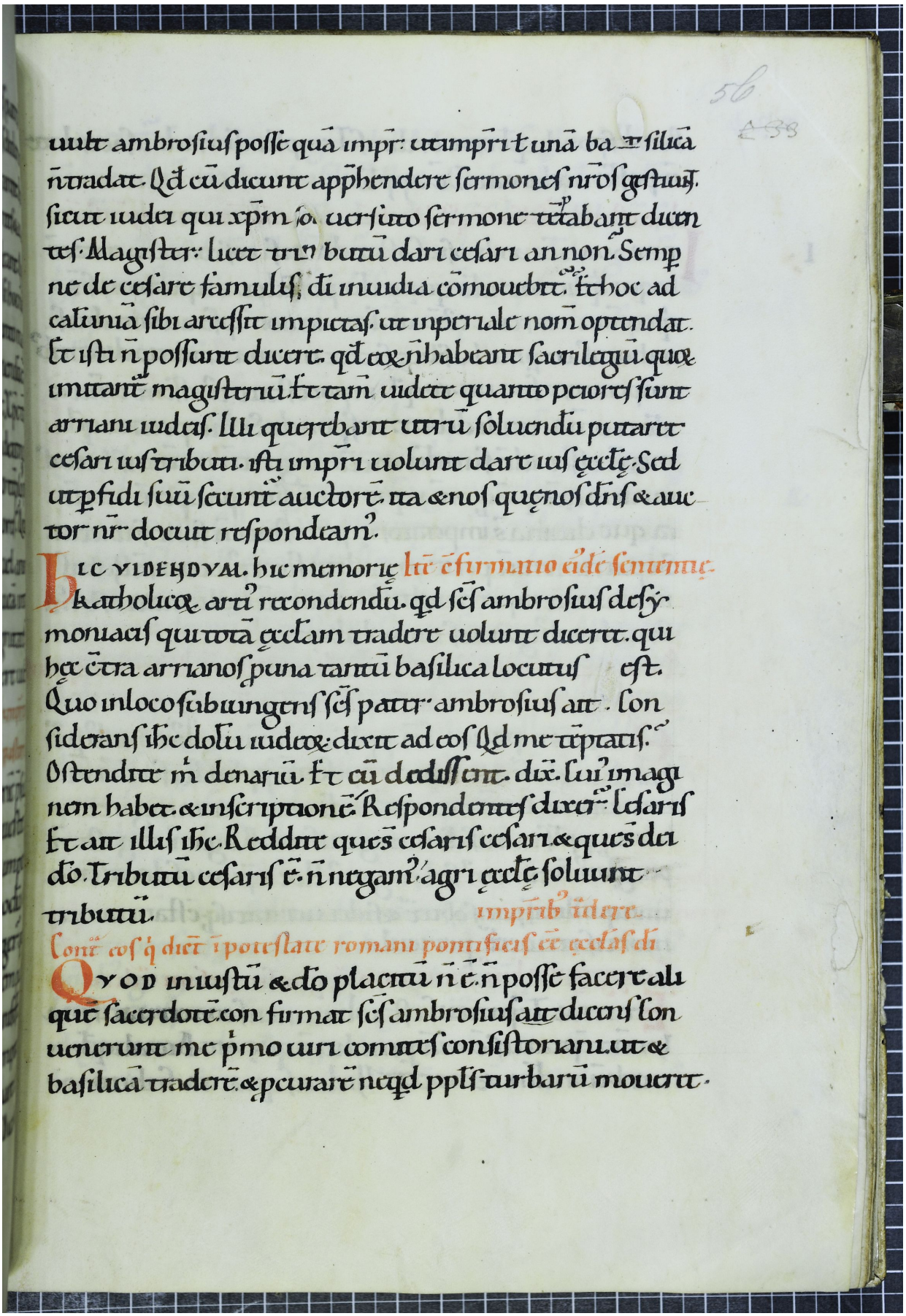

56

uult ambrosius posse quā impr: ut impri t unā ba silicā
ntradat. Qd cū dicunt apphendere sermones nros gestuis.
sicut iudei qui xpm ꝛo. uersuto sermone tentabant dicen
tes: Magister: licet tri butū dari cesari an non. Semp
ne de cesare famulis di inuidia cōmouebat. et hoc ad
calumnia sibi arcessit impietas. ut imperiale nom optendat.
Et isti n possunt dicere. qd eos n habeant sacrilegū quos
imitant magisteriū et tam iudei quanto peiores sunt
arriani iudeis. Illi querebant utrū soluendu putarent
cesari ius tributi. isti impri uolunt dare ius ecclē. Sed
ut pfidi suū sequnt auctorē. ita & nos quē nos dns & auc
tor nr docuit respondeam.

HIC VIDEHDVM. hic memorie ltē ēfirmatio eiusdē sententie
katholicē artis recondendū. qd ses ambrosius desy
moniacis qui totā ecclam tradere uolunt dicerent. qui
hēc ētra arrianos puna tantū basilica locutus est.
Quo in loco subiungens ses pater ambrosius ait. con
siderans ihc dolū iudeorū dixit ad eos Qd me tēptatis.
Ostendite mi denariū. et cū dedissent. dixit. Cuius imagi
nem habet & inscriptionē. Respondentes dixerūt Cesaris
et ait illis ihc. Reddite quē cesaris cesari & quē dei
dō. Tributū cesaris ē. n negam. agri ecclē soluunt
tributū. imprib iudere.

Contē eos q dicēt ī potestate romani pontificis ēt ecclās di

QVOD iniustū & dō placitū n ē. n posse facere ali
quē sacerdotē. con firmat ses ambrosius ait dicens. con
uenerunt me pmo uri comites consistoriani. ut &
basilicā traderē. & pcurarē neqd pplis turbarū moueret.